

Forfatter: von Irgens-Bergh, Mathias Friis

Titel: BREV TIL: Holsten, Andreas FRA: von Irgens-Bergh, Mathias Friis (1817-01-17)

Citation: von Irgens-Bergh, Mathias Friis: "BREV TIL: Holsten, Andreas FRA: von Irgens-Bergh, Mathias Friis (1817-01-17)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 162. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000089.pdf> (tilgået 27. juni 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Jrgens-Bergh til A. Holsten.
Dresden 17de Januar 1817.*

Kjære gode Ven og Broder!

— — — Af politisk Nyt kan jeg Intet meddele Dig, kjære Ven, som kan interessere Dig. Vi vedblive bestandig at give efter for Sverrig, som stedse spiller sin Rolle, der gaaer ud paa at gjøre Nar af os og faae os til at troe paa en Frelse, lig den, som Musen finder, der er geraadet i Kattens Kløer og der kun et Øieblik løber for igjen at snappes og omfavnes af sin bedste Ven. Kongen af Sverrig fik Juleaften et Apoplexie-Slag, men er siden igjen kommet sig; imidlertid vil han neppe gjøre det længe, men det kan ti være os det samme, thi Ponte Corvo regjerer allerede nu og bliver fremdeles beskyttet af sin keiserlige Ven. Ægteskaberne for Prinds Oscar synes dog at strande, da et Afslag er af Kongen af Preussen bleven givet paa en Begjæring om en preussisk Prindsesse. Lignende Afflag skal han ogsaa have mødt i Meklenborg eller rettere i Petersborg, da hans Fader anholdt om en Niece af Keiseren for Oscar. I Norge er Nøden meget stor, og Folket misfornøiet med Constitutionen, som de give Skylden, for hvad de lide. Derved vil tilsidst udentvipl Ponte Corvos Hensigt opnaaes, at nemlig det norske Folk vil blive nødt til at overgive sig til ham paa hvilkesomhelst Betingelser, han vil foreskrive det og derved kuldaste den ham forhadte Constitution s. 163 Det norske Folk seer med Misundelse hen til Laurvigen, som fra Danmark forsynes med Korn, medens de øvrige Provindser ere i største Nød. Haxthausen er ved høieste Rets Dom i Christiania bleven srikjendt for Forræderie under Krigen med Sverrig, Stafeld derimod er bleven dømt til at skydes, og Hals, som var Commandant paa Frederikssteen (!), til at skydes bagfra. Man forudseer, at den svenske Regjering nok vil vide at belønne disse sine værdige Tjenere og Hjelpere i Nøden. I Løvenskiolds Sted kom som norsk Commissair til Kjøbenhavn en vis Justitiarius Berg, der var i Kjøbenhavn i 6 Maaneder uden enten Fuldmagt eller Instruction. Nu har han endelig faaet Fuldmagt, men en saadan som hans Formænd, der siger, at Danmark har at afgjøre Pengefordringer osv. med den norske Regjering. Imidlertid har man dog hjemme i sin Viisdom fundet for godt at antage denne Fuldmagt for gyldig, hvorover vist Ponte Corvo leer hjerteligen. Instructioner har bemeldte Berg endnu ingen af.

— — Her i Sachsen er Nøden meget stor, og dette ulykkelige Land har lidt og lider ubeskrivelig som Følge af de sidste Forandringer. Hverken med Hensyn til Grændserne eller Delingen af Statsgjelden etc. ere de avancerede et Skridt fremad i de sidste to Aar, da Preussen handler egenraadig og gjør tusinde Vanskeligheder. — —